Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 265/2010 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2010

για την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 όσον αφορά την κυκλοφορία των προσώπων με θεώρηση μακράς διαρκείας

(ΕΕ L 85 της 31.3.2010, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016	L 77	1	23.3.2016

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 265/2010 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2010

για την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 όσον αφορά την κυκλοφορία των προσώπων με θεώρηση μακράς διαρκείας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 77, παράγραφος 2, στοιχεία β) και γ) και το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο α),

τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η σύμβαση για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά τους σύνορα [2] («Σύμβαση Σένγκεν») θεσπίζει κανόνες για τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας οι οποίοι επιτρέπουν στους κατόχους τους να διέρχονται από το έδαφος των κρατών μελών. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006 για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) [3] θεσπίζει τις προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Προκειμένου να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηκόων τρίτων χωρών – οι οποίοι κατέχουν εθνικές θεωρήσεις μακράς διαρκείας στο έδαφος των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν («χώρος Σένγκεν») – θα πρέπει να ληφθούν συμπληρωματικά μέτρα.

(2) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντικαταστήσουν τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας από άδειες διαμονής εγκαίρως μετά την είσοδο στο έδαφός τους των υπηκόων τρίτων χωρών που κατοικούν νόμιμα με βάση θεώρηση μακράς διαρκείας, ώστε να τους δίνουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη κατά τη διαμονή τους ή να διέρχονται από το έδαφος άλλων κρατών όταν επιστρέφουν στη χώρα καταγωγής τους. Ωστόσο, μετά την είσοδο των υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη επιδεικνύουν τη διαρκώς αυξανόμενη τάση να μην αντικαθιστούν τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας με άδειες διαμονής ή να τις αντικαθιστούν με μεγάλη καθυστέρηση. Η κατάσταση αυτή από νομικής και πρακτικής πλευράς έχει σημαντικές αρνητικές συνέπειες, όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία στο χώρο Σένγκεν, για τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος με βάση θεώρηση μακράς διαμονής.

(3) Προκειμένου να επιλυθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν σε κράτος μέλος με βάση θεώρηση μακράς διαρκείας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει

[1] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 2010 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 2010.

[2] ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

[3] ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.

▼B

να επεκτείνει την αρχή της ισοδυναμίας μεταξύ αδειών διαμονής και θεωρήσεων βραχείας διαμονής που χορηγούνται από τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν στις θεωρήσεις μακράς διαρκείας. Επομένως, η θεώρηση μακράς διαρκείας θα πρέπει να έχει τα ίδια αποτελέσματα με την άδεια διαμονής όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία του κατόχου στον χώρο Σένγκεν.

(4) Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος είναι κάτοχος θεώρησης μακράς διαρκείας που έχει χορηγηθεί από κράτος μέλος θα πρέπει, συνεπώς, να μπορεί να ταξιδεύει σε άλλα κράτη μέλη για τρεις μήνες ανά εξάμηνο, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τον κάτοχο άδειας διαμονής. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τους κανόνες σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης θεωρήσεων μακράς διαρκείας.

(5) Σύμφωνα με την τρέχουσα πρακτική των κρατών μελών, ο παρών κανονισμός θεσπίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να χορηγούν τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας σύμφωνα με τον ενιαίο τύπο θεώρησης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου ([1]).

(6) Οι κανόνες σχετικά με τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν και τη συνεννόηση με τα άλλα κράτη μέλη, κατά την επεξεργασία αίτησης άδειας διαμονής, σε περίπτωση καταχώρισης θα πρέπει να ισχύουν και για την επεξεργασία αιτήσεων θεώρησης μακράς διαρκείας. Συνεπώς, η ελεύθερη κυκλοφορία των κατόχων θεώρησης μακράς διαρκείας στα άλλα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να αποτελεί επιπλέον κίνδυνο ασφάλειας για τα κράτη μέλη.

(7) Η σύμβαση Σένγκεν και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.

(8) Ο παρών κανονισμός δεν αποσκοπεί στο να αποθαρρύνει τα κράτη μέλη από τη χορήγηση αδειών διαμονής ούτε θα πρέπει να επηρεάσει την υποχρέωση των κρατών μελών να χορηγούν άδειες διαμονής σε ορισμένες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών, όπως προβλέπουν άλλες πράξεις της Ένωσης, ιδίως οι οδηγίες 2005/71/ΕΚ ([2]), 2004/114/ΕΚ ([3]), 2004/38/ΕΚ ([4]), 2003/109/ΕΚ ([5]) και 2003/86/ΕΚ ([6]).

(9) Σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ([7]), από υπηκόους τρίτων χωρών διαμένοντες παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους οι οποίοι έχουν έγκυρο τίτλο διαμονής ή άλλη άδεια που παρέχει δικαίωμα παραμονής και έχει

([1]) ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
([2]) Οδηγία 2005/71/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (ΕΕ L 289 της 3.11.2005, σ. 15).
([3]) Οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ L 375 της 23.12.2004, σ. 12).
([4]) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77 διορθωμένη έκδοση: ΕΕ L 229 της 29.6.2004, σ. 35).
([5]) Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44).
([6]) Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12).
([7]) ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

▼B

εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος, όπως θεώρηση μακράς διαρκείας, ζητείται να μεταβούν στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους πάραυτα.

(10) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ειδικότερα η θέσπιση των κανόνων σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία με θεώρηση μακράς διαρκείας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να εκδώσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(11) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη διεθνή προστασία και τη μη επαναπροώθηση.

(12) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ([1]), που εμπίπτει στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1, στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας ([2]).

(13) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([3]), που εμπίπτει στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1, στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ ([4]).

(14) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που υπογράφηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, που εμπίπτει στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/261/ΕΚ ([5]).

(15) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η

([1]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.
([2]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.
([3]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.
([4]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 83 της 26.3.2008, σ. 3.

▼B

Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και συνεπώς δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός βασίζεται στο κεκτημένο Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία θέσπισης του παρόντος κανονισμού, εάν θα τον μεταφέρει στο εθνικό της δίκαιο.

(16) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([1]). Το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά συνέπεια, δεν συμμετέχει στην έκδοσή του και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(17) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες η Ιρλανδία δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([2]). Η Ιρλανδία, κατά συνέπεια, δεν συμμετέχει στην έκδοσή του και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(18) Όσον αφορά την Κύπρο, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.

(19) Ο παρών κανονισμός αποτελείται από διατάξεις οι οποίες βασίζονται στο κεκτημένο Σένγκεν ή συνδέονται άλλως με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η σύμβαση Σένγκεν τροποποιείται ως εξής:

(1) Το άρθρο 18 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 18

1. Οι θεωρήσεις για παραμονή άνω των τριών μηνών είναι εθνικές θεωρήσεις που χορηγούνται από ένα από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη νομοθεσία του ή το ενωσιακό δίκαιο. Αυτές οι θεωρήσεις χορηγούνται σύμφωνα με τον ενιαίο τύπο θεώρησης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου (*) με σημείωση του γράμματος "D" στο πεδίο που διευκρινίζει τον τύπο θεώρησης. Συμπληρώνονται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων ("κώδικας θεωρήσεων") (**).

([1]) ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.
([2]) ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

▼B

2. Οι θεωρήσεις μακράς διαρκείας έχουν περίοδο ισχύος που δεν υπερβαίνει το ένα έτος. Εάν κράτος μέλος επιτρέψει σε αλλοδαπό να παραμείνει για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, η θεώρηση μακράς διαρκείας αντικαθίσταται πριν από τη λήξη της περιόδου ισχύος της με άδεια διαμονής.

_____

(*) ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
(**) ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.».

(2) Το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Αλλοδαποί κάτοχοι έγκυρου τίτλου διαμονής εκδοθέντος από ένα εκ των κρατών μελών μπορούν, βάσει του τίτλου αυτού και ενός έγκυρου ταξιδιωτικού εγγράφου, να κυκλοφορούν ελεύθερα για διάστημα μέχρι και τριών μηνών ανά εξάμηνο στο έδαφος των άλλων κρατών μελών, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) και ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (*) και δεν περιλαμβάνονται στους εθνικούς καταλόγους ανεπιθυμήτων του οικείου κράτους μέλους.

_____

(*) ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.»·

β) προστίθεται η εξής παράγραφος μετά την παράγραφο 2:

«2α. Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας που θεσπίζεται με την παράγραφο 1 ισχύει επίσης για τους αλλοδαπούς που είναι κάτοχοι έγκυρης θεώρησης μακράς διαρκείας την οποία έχει χορηγήσει ένα από τα κράτη μέλη όπως προβλέπει το άρθρο 18.».

(3) Το άρθρο 25 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«1. Εφόσον κράτος μέλος εξετάζει την έκδοση άδειας διαμονής, πραγματοποιεί συστηματικά έρευνα στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν. Όταν κράτος μέλος εξετάζει την έκδοση άδειας διαμονής σε αλλοδαπό ο οποίος έχει καταχωριστεί με σκοπό την απαγόρευση εισόδου, το κράτος μέλος διαβουλεύεται πρώτα με το κράτος μέλος που προέβη στην καταχώριση και λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του εν λόγω κράτους· η άδεια διαμονής χορηγείται μόνο για ουσιώδεις λόγους, συγκεκριμένα για λόγους ανθρωπιστικού χαρακτήρα ή ως απόρροια διεθνών υποχρεώσεων.

Εφόσον εκδοθεί άδεια διαμονής, το κράτος μέλος που προέβη στην καταχώριση την αποσύρει, αλλά μπορεί να συμπεριλάβει τον εν λόγω αλλοδαπό στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθυμήτων.»

β) η εξής παράγραφος παρεμβάλλεται μετά την παράγραφο 1:

«1α. Πριν από την καταχώριση για τους σκοπούς της άρνησης εισόδου, κατά την έννοια του άρθρου 96, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ελέγχουν τα εθνικά τους μητρώα όσον αφορά εκδοθείσες θεωρήσεις μακράς διαρκείας ή άδειες διαμονής.»

▼B

γ) προστίθεται η εξής παράγραφος:

«3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν επίσης στην περίπτωση των θεωρήσεων μακράς διαρκείας.».

▼M1

———————

▼B

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει την υποχρέωση των κρατών μελών να χορηγούν τίτλους διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών όπως προβλέπουν άλλες πράξεις της Ένωσης.

Άρθρο 4

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους υπηκόους τρίτων χωρών πλήρως και καταλλήλως σχετικά με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 5

Έως τις 5 Απριλίου 2012, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Απριλίου 2010.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις Συνθήκες.